

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada V. Post Pentecost.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

verè Israëlita, in qua dolo non est. Dicit ei Nathanael: Vnde me nōst? Dicit ei Jesus; Cū esses sub ficu vidi te. Offendi poterat Christus Nathanaelis dicto, quòd nihil boni esset à Nazareth: Excusat hoc à sinceritate, sine dolo. Qui Jesum sequuntur, aliena dicta in bonum sensum accipiunt. Inde quietem non perdunt. Laudat Jesus Nathanaelem à candore animi: Verè Israëlita. Potestne de te dici, Verè sine dolo? Verè Religiosus, & non tantùm apparens? Denique absentem vidit Jesus, qui ubique te videt.

3. Respondit ei Nathanael Rabbi, tu es filius Dei, tu es Rex Israël Ibid. Egregia confessio! Unde agnoscit filium Dei? qui audit se visum sub ficu, quòd videat eum scire, quæ putantur occulta. Crede hoc de Deo, & in oculis ejus ambula, quia omnia videt. Triade Christo profitetur. 1. Quòd sit Magister: Estne etiam tuus? audis & sequeris doctrinam ejus? 2. Quòd sit filius Dei: ergo & frater tuus. 3. Quòd sit Rex Israel, seu filiorum Dei: Audisne ejus mandata?

DOMIN. V. POST PENTEC.

Nuptiæ in Cana Galilææ.

1. **N**uptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, & erat mater Jesu ibi. Vocatus est autem & Jesus. Joan. 2. Regulas mensæ hinc desume. 1. Contentus esto tenui mensa, qualis fuit

fuit hic pauperum sponforum. 2. Tolera defectum cibi & potus: nam & hîc vinum defecerat. 3. Sit tecum Jesus & Maria, exemplar modestiæ, sobrietatis, &c. Deinde adverte, quid mater egerit: *Et deficiente vino, dicit mater Jesu ad eum: Vinum non habent.* Ad necessitates sponsi advertit, & filio insinuat. Quid non speres à magna matre? Revela illi necessitates animæ tuæ. Illa proponet filio: *Vinum non habet fervoris, zeli, charitatis, consolationis, &c.* Roga ut tibi impetret. *Dicit ei Jesus: Quid mihi & tibi est mulier? nondum venit hora mea.* 1. Dat matri occasionem humilitatis, mulierem nuncupando, qua sciebat eam delectari. 2. Docet se ad horam à Deo præscriptam magis attendere, quàm ad preces parentis, nec antè his obsequendum. Noli Deo præscribere tempus auxilii. Sed confide: aderit, cùm venerit hora ejus. Multum lenit sua mala, qui cum spe & longanimitate sustinet.

2. *Quodcumq; dixerit vobis, facite.* Ibid. Beatissima Virgo à filio, non matris, sed mulieris nomine compellata, petitionis, ut videri poterat, repulsam passa tacet in confusionem tui amaroris, quem concipis è quovis duriore verbo. Constante sua fiducia docet te repulsam passum non desperare. Tuum erit *facere, quodcumq; dixeris.* Sola illa spes non confunditur, quæ operibus fulcitur.

310 HEBDOMADA V.

3. *Dicit ei Jesus : Implete hydras aqua.*
 Ibid. Voluit dare indigentibus vinum : noluit prius quam datâ ab ipsis aquâ Vult tibi benefacere, sed vult, ut conferas de tuo. Usque ad *summum*, ex parte tua agendum est, quidquid potes Unde tam parum habes: nisi quia tam parum contulisti. Parum est in te vini consolationis, quia non implevisti cor aqua compunctionis. Dilaudatum fuit hoc vinum *Omnis homo primum bonum vinum ponit: Tu autem servasti bonum vinum usque adhuc.* Mores Christi contrarii sunt moribus mundi & carnis. Hi post momentaneas delectationes offerunt vinum acerbum anxietatis. Christus præmittit acerbitates, & post dat veras animi consolationes. Elige utrum velis: sed cogita, quod postremum est, æternum fore.

F E R I A II.

De ejectione à templo negotiatoribus.
 1. *Invenit in templo vendentes boves, & oves, & columbas, & nummularios sedentes.* Joan. 2. Sub prætextu habendi in promptu res sacrificiis necessarias, avaritia Sacerdotum induxit in templum mercaturam. Cura divini vultus videtur, & est lucri. Atq; ita locus Deo destinatus fit stabulum, *Templum Dei es tu.* 1 Cor. 3. *Quomodo se habet?*

bet? nunquam prætextu boni tegis amorem proprium? Cave! hinc incipit anima tua fieri stabulum suarum passionum; ubi amori proprio nimium concedis. Si quæ illic reperis animalia, examina an non hac viâ intraverint, & fortè jam sedeant

2. *Et cum fecisset quasi flagellum de funiculis, omnes eiecit è templo* Ibid. Ostendit dominium, exercet potentiam: Unus, & contemptibilis reputatus omnes percellit. Nemo se opponit, quia sub flagello agnoscunt Dominum. Agnosce & tu Dominum, cum te flagellat in anima, in corpore, in fama. Prædica ejus potentiam sancto silentio & humili subjectione. Gaude, quia hoc flagello eiecit ex templo animæ tuæ terrena desideria, &c. Cogita etiam zelum, quem ostendit gloriæ Dei, quem tu habes honoris tui zelum, converte in zelum gloriæ Dei.

3. *Et his, qui vendebant columbas, dixit: auferte ista hinc, & nolite facere domum Patris mei domum negotiationis* Ibid. Habuerunt hæc verba suam in Judæos vim, omnes enim sublatis rebus suis diffugerunt. Quoties dictum tibi: tolle hanc passionem, hanc vanitatem, illum affectum: & adhuc sedes in eo. Vide indignitatem Si non times hinc, quasi flagellum time ibi verum flagellum.

FERIA III.

Colloquium Christi cum Nicodemo.

1. **E**rat homo ex Phariseis, Nicodemus nomine; hic venit ad Jesum nocte Joan. 3. Motus ea auctoritate & zelo Christi, quem in mercatores exercuit, credidit Jesum plus esse, quam hominem. Nemo enim inquit, potest hac signa facere, nisi Deus fuerit cum illo. Vide quàm zelus habeat admirandam vim animos attrahendi, etiam fastuosos. Venit nocte, ob timorem & respectum Judæorum, quod quidem tolerari potest in eo, qui Christum nondum noverat. Sed quomodo tolerabuntur humani respectus in te, qui te ejus sectatorem profiteris? Qui homines præ Deo respicit, despicietur à Deo.

2. Et dixit ei: scimus quia à Deo venisti Magister Ibid. Credisne & tu Christum venisse Magistrum? si credis, unde tam parum proficis? quia docentem non quietè audis: garris enim cum vanitatibus & terrenis desiderijs. Auditis non credis seriò, viva & actuali fide. Credita non exerces, semper languidus, ubi operandum est. Si vis proficere, hæc emenda

3. Respondit ei Iesus: Nisi quis renatus fuerit, &c. Ibid. Attende capita, quæ Christus docet 1. Baptismum in aqua & Spiritu sancto, ob ejus necessitatem. 2. Incarnationem.

Sic

Sic Deus dilexit mundum, &c. & passionem; sicut Moyses exaltavit serpentem, &c. quia ista sunt præcipua motiva amandi Deum; amorem imitandi. His etiam te accende. Adverte ad docilitatem Nicodemi, qui exinde se professus est palam discipulum Jesu, constans perseveravit; & Apostolis fugâ dilapsis corpus Domini de cruce deposuit. Si amares, palam te profitereris posthabito omni humano respectu; non attenderes doctrinæ mundi, &c.

F E R I A I V.

Doctrina Trinitatis Nicodemo à Christo tradita.

1. *Sic Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret.* Ioan. 3. Docet personam Patris, & ejus in te amorem, quo major esse non poterat, etsi Pater seipsum pro nobis dedisset. Adora Patrem, agnosce amorem, gratias age. Redde amorem, da illi, quid quid sensui charum est, imò quidquid animæ elevatæ. Illi potentias tuas omnes vicissim impende. Meretur quia Pater est, etiam tuas, licet sis filius degener.

2. *Lux venit in mundum, & dilexerunt homines magis tenebras quàm lucem.* Ib. docet personam filii sub nomine *lucis*; quæ scilicet illuminat omnem hominem doctrina cœle-

cœlesti, & exemplis Vis esse *filius lucis*; sed tenebræ tuæ hanc lucem non comprehenderunt cogitatione, viva fide & imitatione. Fortè magis amas tenebras mundi, quàm exempla & doctrinam Christi?

3. *Spiritus ubi vult, spirat & vocem ejus audis; sed nescis, unde veniat, aut quò vadat.* Ibid. Docet personam Spiritus sancti. Crede, confitere, & adora eum: audi vocem ejus, quia loquitur tibi per Scripturas, per creaturas, per inspirationes. *Ingratus est nescire unde veniat, seu non attendere principis inspirationum & gratiæ: aut quò vadat; seu non ad finem respicere, ad quem dirigit, ut coopereris. Quàm profundè tu huic miseriam es immerfus!*

F E R I A V.

Quartum Joannis de Christo testimonium.

1. **V**enerunt (discipuli Joannis) ad Joannem & dixerunt: *Cui tu testimonium perhibuisti, ecce hic baptizat, & omnes veniunt ad eum.* Joan. 2 Tanguntur invidiâ discipuli Joannis. Hic affectus etiam Sanctos quoque invadit. Videntur in modo loquendi Joannem Christo præferre, quia secundùm sensum amabant. Præfers tacitè Deo,

Deo, quid extra ipsum amas. Addunt: omnes venire ad Christum, cum tamen actu multi venirent ad Joannem. Invidio aliena felicitas est grandis, sua est nulla Absit à te invidia, sed æmulare charismata meliora.

2. *Qui habet sponsam sponsus est: amicus autem sponsi, qui audit eum, gaudio gaudet propter vocem sponsi.* Ibid. Non movetur dictis Discipulorum ad indignationem, minus ad invidiam; non approbat eorum sensum; sed Christum Messiam, & Sponsum Ecclesiæ proficitur; se amicum illius ait, & idè gaudere de ejus gloria. Quis tuus est sensus in gloria alterius: probasne si crescat? juvasne ut exaltetur? Facies si amicus sis amore verè Christiano.

Illum oportet crescere, me autem minui. Ibid. Multa ibi elogia attribuit Christo: sed omnia huc confert, ut exaltetur gloria Christi, ipse verò deprimatur. Vide tuas bases, in quibus te stare oportet; in zelo gloriæ Dei, & humiliatione tui.

F E R I A VI.

Joannes incarceratur.

1. **H**erodes misit, ac tenuit Joannem, & *vinxit eum in carcere* Marc. 6. An indignatus, an questus Joannes, nuper ut Messias cultus, jam reus, & confusus? Tu hæc
 T agis:

agis! at Joannes sui similis, imperturbatus cum humilitate & gaudio afflictionē suscepit. Frangis afflictionē, si ad sensum non admittis: huc nō pertinges, si tibi sis mortuus.

2. *Dicebat enim Joannes Herodi: Non licet tibi habere uxorem fratris tui* Ibid. Hæc vinculoꝝ causa fuit Quia sanctum opus fecit, ex zelo admonendo Regem, in vincula trahitur. Hæc sæpè est merces justorū, malum pro bono recipiunt. Utinā tu nulla alta causa, nulla tua culpa patiaris! patienti ipsa erit innocētia solatium Adverte cum libertate modestiam admonentis: sine improprio veritatē, non ex se, sed ex lege proponit.

3. *Herodes metuebat Joannem, sciens eum virum justum & sanctum; & custodiebat eum, & audito eo multa faciebat, & libenter eum audiebat* Ibid. Virtus etiam hosti est amabilis, ac venerabilis. Sed si amat Joannem, cur incarcerat? Judæorum importunitati, Herodiadis precibus id tribuendum est. Ut hominibus satis faciat, ab æquo discedit. Respectus hominum generat despectum Dei; respectus Dei despectum favoris humani. Elige quæm recipias.

S A B B A T H O.

Colloquiū Christi cum Samaritana.

1. *Jesus fatigatus ex itinere, sedebat sic supra fontem* Joan. 4. Zelo unius animæ,
& pec-

& peccatricis, fatigatur, sistit, & expectat eo loco, quod scit certò venturam. Nulla Christo est vilis anima. Etiam viliores salutem quære: quia animas Deus æstimat, non divitias, non dignitates. S. Ambr. l. 2. de Spir. S. *Fatigatus est etiam in te, quia diu te quasi- vit, per omnes suos labores, & cruciatus. Sedet, & expectat: quid moraris accedere? imò cur longius recedis?*

2. *Venit mulier de Samaria, & dicit ei Jesus: Da mihi bibere* Ib Felix mulier! quia venit ea hora, qua expectabatur Una quandoque neglecta occasio infelicitatis est origo. O si sæpè hoc cogitares, quàm attentus esses gratis tibi datis! Petit ab ea parum, ut det multum, aquam scilicet salientem in vitam æternam. Hæc indoles Dei est: ubi parùm das, dat tibi multum. Da ergò etiam minima. Minimorum cura generat maxima: minimorum neglectus ad gravia præcipitat.

3. *Dicit ei mulier: Quomodo tu Iudæus cum sis, bibere à me pascis, quæ sum mulier Samaritana?* Ibid. Ecce mulieris, & nostram erga Christum rusticitatem! Quod inimico negare est nefas, Christo negamus. Quoties sistit, & petit ea, quæ sunt ad salutem tuam, & tu ei negas? Et quanta est Christo sitis salutis tuæ: quia magis te amat, quàm dæmò odedit Et tanto amori, tantæ siti poteris aliquid negare, cujus demum fructus est tuus?